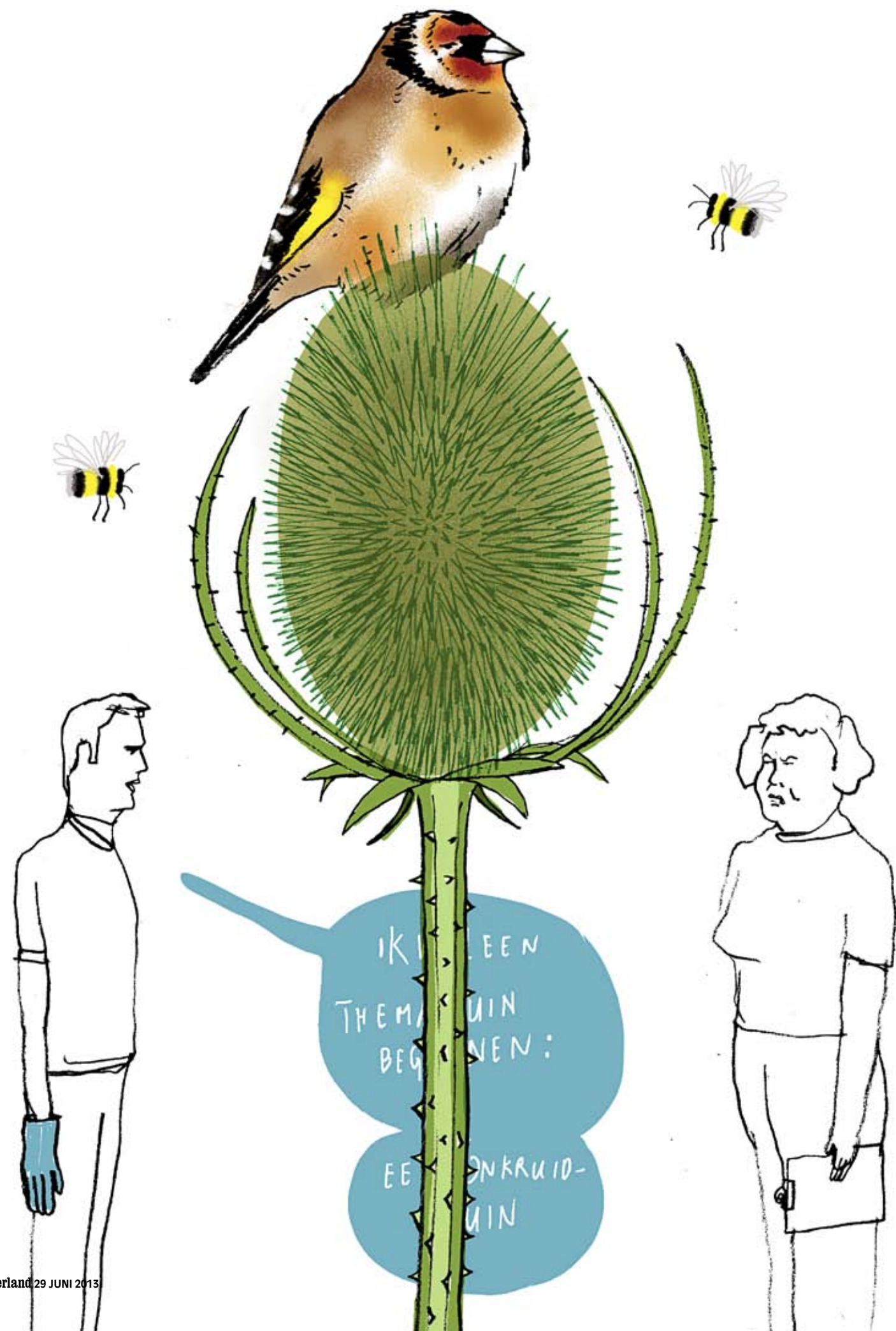

In de moderne volkstuin ligt de lat hoog 'Liggen jullie ook weleens languit in het gras?'

Op volkstuincomplex De Hoge Weide woedt een niet aflatende strijd tegen konijnen, woelmuizen en onkruid. En tegen elkaar.

door Ditty Eimers illustraties Paul Faassen

h

etty zegt: 'Deze meneer begrijpt het nog steeds niet.' Op een druilerige zondagmiddag staat ze samen met Coba en Benno voor een verloederde tuin. Hetty wijst op een paar enorme zuringplanten. 'Kijk, ze staan alweer in bloei.' Straks waaien al die zaadjes pffft naar de tuinen van de buren. 'Een 3 maar weer,' zegt Coba, een gepensioneerde verpleegster met blauwe honkbalpet. Het drietal is van de tuinschouwcommissie. Die is drie jaar geleden ingesteld om de probleemtuinten aan te pakken. Drie keer per jaar krijgen alle tuinen een cijfer: een 1 staat voor goed, een 2 betekent: heeft onderhoud

nodig. Wie een 3 scoort ('tuin ziet er vervallen uit'), krijgt een gesprek met het bestuur. Nu de vereniging sinds kort weer een wachtlijst heeft, kan ze tuiniers die hun tuin laten verrommelen eindelijk de wacht aanzeggen. Niet door ze zonder pardon van het complex af te gooien. 'Dat pikken de volkstuinters van tegenwoordig niet meer,' zegt bestuurslid Peter. Hij probeert pachters van probleemtuinten zélf te laten inzien dat ze beter kunnen vertrekken. 'Dat zijn emotionele gesprekken,' vertelt hij. 'Jij pakt mijn paradijsje af,' zei een huilende vrouw op wie hij een jaar had ingepreut. 'Brandnetels tussen de heg,' noteert Coba drie tuinen verderop in haar multomap. 'Heg te hoog.' In haar eigen siertuin staat geen sprietje onkruid. 'Geen brandnetel mag het daglicht zien,' leerde ze van haar vader, die molenaar was. Twintig jaar tuinierde ze bij volkstuintervereniging Ons Buiten. Daar zaten echte volkstuinters. Heel anders dan op De Hoge Weide, waar de nieuwe garde de brandnetels soms expres laat staan om vlinders te

trekken. En dan die kaardenbollen, die iedereen maar laat groeien. 'Woekerende krenge,' vindt Coba. 'Maar Coba,' zegt Benno, 'daar komen puttertjes op af. Zo leuk.' Hij is actuaaris en legt zich toe op natuurvriendelijk tuinieren. 'Niet te streng,' zegt hij tegen Coba als ze weer een onvoldoende wil noteren. 'Dit is een projecttuin waar Marokkaanse vrouwen met psychische problemen tuinieren.' Onkruid is onkruid, vindt Coba. 'Vooruit, een 2. Maar met een zuur gezicht hoor!' Over een grote hoektuin waar een vrouw met rood aangelopen gezicht hompen klei staat te hakken, zijn ze het roerend eens. 'Dit wordt nooit wat.' Een reuze aardige vrouw, maar geen enkel gevoel voor structuur. Op aandringen van het bestuur heeft ze dit jaar haar hele tuin laten omploegen. Drie maanden later